

- 4) Czy, w każdym razie i niezależnie od systemu koncesji ustanowionego w art. 5 dekretu ustawodawczego nr 177/2005 oraz nowego brzmienia art. 23 wprowadzonego w 2018 r., a więc w przypadku, gdyby nowy przepis nie stanowił uznania istniejącego stanu rzeczy, lecz miał charakter innowacyjny, czego dotyczy pytanie c), stosunki integracyjne pomiędzy telewizją a radiofonią, postrzegane ogólnie w prawie antymonopolowym, ze względu na ogólność i przekrojowość pojęć podmiotu gospodarczego i grupy stanowią klucz pozwalający dokonać wykładni ograniczeń czasu reklamowego, które są zatem w każdym razie uregulowane z dorozumianym odniesieniem do przedsiębiorstwa grupowego (lub, bardziej precyzyjnie, do stosunków kontroli pomiędzy przedsiębiorstwami należącymi do grupy) i do funkcjonalnej jedności tych przedsiębiorstw, w celu promowania audycji pomiędzy telewizją a radiofonią w ramach grupy [brak fragmentu zdania], czy wspomniane stosunki integracyjne są nieistotne w zakresie ograniczeń czasu reklamowego, a zatem należy przyjąć, że „własne” audycje, o których mowa w art. 23 (pierwotne brzmienie), są takimi jako należące do jednego nadawcy, który je promuje, nie zaś do grupy spółek jako całości, ponieważ wspomniane uregulowanie jest samoistnym przepisem, który nie dopuszcza żadnej systemowej wykładni rozszerzającej go na grupy rozumiane jako pojedynczy podmiot gospodarczy?
- 5) Czy wreszcie art. 23 w pierwotnym brzmieniu, nawet jeśli nie należy interpretować go jako przepisu, który powinien być odczytywany na gruncie prawa antymonopolowego, należy w każdym razie rozumieć jako przepis motywacyjny, opisujący szczególną cechę promocji, która ma charakter czysto informacyjny i nie ma na celu nakłonienia nikogo do zakupu towarów i usług innych niż promowane audycje, a zatem powinien być rozumiany jako wyłączony z zakresu stosowania uregulowań dotyczących czasu reklamowego, a więc mający zastosowanie, w zakresie przedsiębiorstw należących do tej samej grupy, w każdym przypadku zintegrowanej promocji intermedialnej, czy też należy rozumieć go jako uregulowanie o charakterze derogacyjnym i wyjątkowym w stosunku do obliczania czasu reklamowego, a zatem podlegające wąskiej wykładni?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz.U. 2018, L 303, s. 69)
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. 2010, L 95, s. 1).
- (³) Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. 2007, L 332, s. 27)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 23 kwietnia 2021 r. – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC) / Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Sprawa C-263/21)

(2021/C 329/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Druża strona postępowania: Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sposób, w jaki został określony skład osoby prawnej, o której mowa w ust. 10 nowego art. 25 Ley de Propiedad Intelectual (ustawy o własności intelektualnej), jest zgodny z dyrektywą 2001/29/WE⁽¹⁾ lub, bardziej ogólnie, z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy okoliczność, że w przepisach krajowych przyznano wspomnianej osobie prawnej uprawnienia do żądania przedstawienia informacji, w tym informacji dotyczących rachunkowości, od osób, które zwracają się do niej z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku zapłaty rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, jest zgodna z dyrektywą 2001/29/WE lub z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 maja 2021 r. – Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE) i in. / Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA) i in.

(Sprawa C-292/21)

(2021/C 329/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE), UTE CNAE-ITT-FORMMASTER-ECT

Druga strona postępowania: Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA), Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

Czy przepis krajowy, na podstawie którego udzielenie zamówienia na prowadzenie kursów uświadamiających i reedukacyjnych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego w celu odzyskania punktów związanych z prawem jazdy powinno nastąpić w drodze koncesji na świadczenie usług publicznych, jest zgodny z dyrektywą 2006/123/WE⁽¹⁾ lub ewentualnie z innymi przepisami lub zasadami prawa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, S. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 10 maja 2021 r. – S.C. Techno-Gaz K.F.T. PAKS / U.A.T. Comuna Dalnic

(Sprawa C-298/21)

(2021/C 329/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę o wznowienie postępowania i strona pozwana w pierwszej instancji: S.C. Techno-Gaz K.F.T. PAKS

Strona przeciwna w postępowaniu o wznowienie postępowania i strona powodowa w pierwszej instancji: U.A.T. Comuna Dalnic